Cabir –radıyallahu anh-’tan rivâyet edildiğine göre Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: ’’Herhangi biriniz acele etmediği müddetçe duası kabul edilir.(Acele eden kul:) 'Rabbime dua ettim de kabul edilmedi’ der. Muttefakun aleyhtir. Müslim’in rivâyetinde ise hadisin lafzı şöyledir: "Bir kul, günah olan veya akrabalık bağlarının kopmasına yol açan bir şey istemedikçe ve acele etmediği sürece duası kabul olunur." Ey Allah’ın Rasûlü! Acele etmek ne demektir? diye sorulunca şöyle o da buyurdu: ’’Defalarca dua ettim, ama Rabbimin duamı kabul ettiğini görmedim." der. Böylece (duasının hemen kabul edilmediğini görünce) usanır ve dua etmeyi bırakır.

"Herhangi biriniz acele etmediği müddetçe duası kabul edilir.(Acele eden kul:) ’Rabbime dua ettim de kabul edilmedi’ der. Müslim’in rivâyetinde ise şöyledir: "Bir kul, günah olan veya akrabalık bağlarının kopmasına yol açan bir şey istemedikçe ve acele etmediği sürece duası kabul olunur." Ey Allah’ın Rasûlü! Acele etmek ne demektir? diye sorulunca şöyle buyurdu: "Defalarca dua ettim, ama Rabbimin duamı kabul ettiğini görmedim." der. Böylece (duasının hemen kabul edilmediğini görünce) usanır ve dua etmeyi bırakır.
[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- bir kulun, günah olan veya akrabalık bağlarının kopmasına yol açan bir şey istemedikçe ve acele etmediği sürece duasının kabul olunacağını haber vermiştir. Denildi ki; Ey Allah’ın Resûlü! Duânın kabul olmasına engel olan acele etmek nedir? Kul şöyle der; duâ ettim, defalarca duâ ettim duâmın kabul edildiğini görmedim. Acele eder ve duâ etmeyi bırakır.